

S a n g e
for
S m a g e n o g H i e r t e t .

Kiøbenhavn, 1785.

Trykt hos August Friderich Stein.

Forerindring.

For Sængelskere og især for de Skionne, som endog med deres Stemme skulde forsøde os Livet, er denne Samling bestemt; at den yndes af de sidste, vil være vor kiereste Belønning og den meest smigrende Beskyttelse imod al Kritik. For deres Skyld har det ogsaa været os en Løb, heller at vælge de simple og naive, end de tungere og pompeuse Sange, nogle faa undtagne; og maaskee Vanskeligheden i disse faa ikke heller mærkes, naar vi ikke nævner dem. Maatte det allene tillades os, at anbefale vore lærvillige Sangerinder, at ethvert Stykke bliver spillet og sunget i sin bestemte Smag; det kan dog ikke være uden Årsag, at Komponisten foran ethvert Stykke har sat den Tempo, han selv ønskede. Valget af Musikken er vores; og vi haabe, at have fyldestgjort enhver Smag; Poesierne ere deels oversatte, deels originale; de første ere frie fordanskede, og de sidste, troede Forfatteren, vilde maaskee snarere gjøre Lykke, naar han ikke nævnedes sig; af denne Årsag findes allene Komponisten nævnet. Det indstrænkede Rum har hindret os, at kunde indrykke alle de Sange, vi efter vor første Plan havde tænkt; mueligen kunde de ventes i en Fortsættelse.

Samlerne.

Trykfeil.

Side 5. Linie 2, sidste Takt i Bassen, for *b* læs *g*. Sammestedes i den underlagde Text, Lin. 3, Takt 3. Lin. 5, Takt 2 og 4. og Lin. 7. Takt 1. for *i* Tiders læs Skyggens. Side 18. i den underlagde Text under Linie 5. Takt 3. for Tiden læs Åst'nen. Side 23. L. 1. T. 3. i Diss. for *e* læs *c*. Side 25. L. 1. T. 1. i Diss. i Stedet for $\frac{3}{4}$ Note læs $\frac{1}{4}$ med en Præk. Side 26. L. 8. T. 1. i Bassen den sidste $\frac{1}{4}$ Note i Steden for *a* læs *f*. Side 28, L. 5. T. 1. i den underlagde Text lægges den første Stavelse under Ottendelen. Side 29. L. 9. T. 2. i Diss. de 2 første Ottendele i Steden for *b* læs *g*. Side 33. L. 5. T. 1. i Diss. for *b* læs *g*. Side 38. Lin. 1. T. 3. i den underlagde Text for Skionne læs Pige.

Subskribenterne.

Hans Majestæt Kongen

12 Exemplarer.

Hans Kongelige Høyhed Kronprindsen

8 Exmpl.

	Er.		Er.		Er.
Hr. Aagaard, Sekretair.	1	Hr. F. Heitmann.	1	Hr. D. Neumann.	1
— J. S. Adamson.	1	— Herlow, ved Kjøbenhavns	1	Hr. Olvarius.	1
Fresten Agerflov.	1	Toldkammer.	1	— Olsen, Student.	1
Hr. Alstrup, Student.	1	Hfr. Holck.	1	— Pelt, Student.	1
— Amigbøll, Student.	1	Hr. E. Holst.	2	Hfr. Pinvig.	1
— Anthou.	1	Hfr. Hoppé.	1	Hr. Plum, Regimentsquarteer-	1
— H. E. Astrup, Student.	1	Hfr. F. S. Hvid.	2	mester.	1
— Baggesen, Student.	1	Hr. Hygom.	1	— Poulsen.	1
— Balke, Auditeur.	1	Hfr. Jacobsen.	1	— Preisler, Skuespiller.	1
— Bartholin, Justitsraad.	2	Hr. Jbsen, Student.	1	— Rahbek, Student.	1
— Bøschel, Organist.	1	— G. Jerndorff.	1	Hfr. Rhode.	1
— H. G. Bekman, Student.	1	— Jessen, Etatsraad.	1	Hr. Rothe.	1
— B. Bendtsen, Student.	1	Fresten J. W. Jessen.	2	— v. Rømer, Kammerjunker	1
— Bendz, Auditeur.	1	Hr. F. E. Jessen, Page-Hof-	1	og Lieutenant.	1
— P. E. Benzon.	1	mester.	1	Mad. E. M. Sangaard.	1
Hfr. Bildested.	1	— G. Jessen.	1	Hr. E. Schall, Hofviolin.	1
Hr. P. Blome.	1	Hfr. D. Junghans.	1	— P. Schall, Figurant.	1
— Borby, Controllour.	1	— Juul.	1	— Schiellerup.	1
Mad. E. Bunsen.	1	Hr. v. Kaalund, Kammerjun-	1	— Schiste.	1
— M. M. Bunsen.	1	ker og Lieutenant.	1	— Schjøtt, Kammeraad.	1
Hfr. E. E. Bunsen.	1	— Keith.	1	Frue Schmidt.	1
— D. E. Bunsen.	1	Frue E. Kellermann.	1	Hr. J. Schmidt, Student.	1
Mad. Bøhling.	1	Hr. Klingberg, Student.	1	— Schwartz, Instruktour og	1
Hr. F. E. v. Caroc, Auditeur.	1	Mad. E. Kirkerup.	1	Skuespiller.	1
Hfr. M. E. Casse.	1	Hr. Knudsen, Student.	1	— Schreiber.	4
Hr. Coldevin, Cancellist.	1	Hr. Baron v. Knuth, Kammer-	1	Hfr. U. M. Stabe.	1
— Eilshov.	1	junker.	1	Hr. Stotssboe, Student.	1
— v. Ekloff, Ingenieur-Ka-	1	— Krebs, Professor.	1	— Strøder.	1
pitain.	1	— H. H. Krzymann.	1	— Spengler.	1
— J. H. W. Eimendorst.	1	— Lange, Hæveste-Rets Ad-	1	— Stampe, Kammerjunker.	1
Hfr. Ernst.	1	vokat.	2	— Stiernholm, Student.	1
Hr. Fabricius, Student.	2	Hfr. J. M. Larsen.	1	— Strøm, Student.	1
— Falbe, Etatsraad.	1	— Lassen.	1	— Studsgaard, Student.	1
— A. Falck, Grosseter.	1	— Laub.	1	— Thomsen, Klædekammer.	1
— F. Falkenthal.	1	Hr. E. Lemming, Student.	1	— Thran, Musikus.	1
Hfr. Fæstrup.	1	Hs. Excell. Hr. Geheimeraad	1	— G. N. de Thygelsen.	1
— Fiskmann.	1	Lerke.	1	— Timme, Rentekriver.	1
Hr. Fleischher.	1	Hfr. S. Læssøe.	1	Hfr. Tode.	1
Mad. Funck.	1	Frue Geheimeraadinde Linstow.	1	Hr. Trane, Boghandler i Chri-	1
Hfr. S. Føns.	1	Hr. J. Lorenzen.	1	stiania.	6
Hr. Glud, Student.	1	Hfr. D. N. Lortrup.	1	Mad. A. Tuteim.	1
— Groth, Musikus.	1	Hr. M. Lomholt.	1	Hr. Tvbring.	1
— Guldbrand, Etatsraad.	1	— Ludvigsen, Kongl. Fuld-	1	— Tønnesen, Student.	1
— G. Haas, Kobberstikker.	1	mægtig.	1	— Wandel, Doktorandus.	1
— Haderup.	1	— Lund.	1	— Warberg.	1
— v. Haffner, Kapitain.	1	— Lund, Soldat i Mariager	3	— H. E. Witt.	1
— G. Halkier.	1	— v. d. Låhe, Kammerjunker.	1	Fresten N. Wildenrath.	1
Hfr. Hansen.	1	— Lütken, Student.	1	Hr. Wildschjøtt.	1
— Harboe, Kammerjomfrue	1	— Lyken.	1	— W. Wilken.	1
hos Hds Maj. Enke-	1	— Mau, Secretair.	1	— Wright, Student.	1
dronningen.	1	— Mehl, Kongel. Fuldmægtig,	1	— Zeuthen, Assessor.	1
— E. M. Harboe.	1	Frue Conferentsraadinde Wøller.	1	— Zielfke, Kammermusikus og	1
Hr. Hartvig, Regiments Feldt-	1	Hr. Munk, Landinspektour.	1	Hoforganist.	2
stær.	1	— Munch.	1	— Zuschlag.	1
— E. Heitman.	1	— Nissen, Kopist i Finants-	1		
— H. Heitmann.	1	Kasse-Direktionen.	1		

Til Glæden.

Moderato.

Dig, mit Livs Ledsa = ger = in = de glien = nem

Ung = doms ly = se Har! Dig, for = troe = li = ge Gud = in = de! her en

Lov min Har = pe flaaet.

Ef = ter den Al = go = des

Vil = le, da jeg Liv først aan = de = de, Dio = ders La = ber, om = me,

mil = de, Glæ = den alt til = smi = le = de.

for.

Købler.

Til Glæden.

Dig, mit Livs Ledfagerinde
 Siennem Ungdoms lyse Aar!
 Dig, fortroelige Gudinde!
 Her en Lov min Harpe slaer.
 Efter den Algodes Will'e,
 Da jeg Liv først aandede,
 Moders Læber, smilte, milde,
 Glæden alt tilsmilede.

Hvor jeg gik, mit muntre Dye
 Kiendte Dig, de Godes Aand!
 Rundt igiennem Blomsterveje
 Ved Du mig Din hulde Haand.
 Naar ved barnlig Leeg og Dandse
 Sang i muntre Kredse lød,
 Alle Haanden, alle Krandsse
 Som Din Yndling, mig tilbød.

O! min troe Ledfagerinde
 Siennem Ungdoms lyse Aar!
 Din Krandsse og ombinde
 Cengang min selvgraae Haar!
 Mild som Du, Udsødelige!
 Naar mit Lives Aften kom
 Jeg til Børnebørn da sigte:
 Stedse var jeg glad og from.

Til Lida.

dolce.

Larghetto.

Dit Vil = le = de, o! Li = da! sees

pia. sted = = = se for mit Blik, dog, af! det Taarer

dunk = ler, at det er ey Dig selv. Jeg seer det naar mig

Aft = hen ind = hyl = ler, og i Maa = nens Glæds

seer jeg og fla = ger, at det er ey Dig

All. moderato.

selv. Ved hi = ne Da = lens Blomster, jeg for Dig san = ke
pia.

vil; ved hi = ne Myr = te = frandske, jeg for Dig flet = te

vil, be = vær' jeg Dig, o! Vil = led'! op! og for = vand = le.

Dig, For - vand; le Dig, o! Vil - led'! og bliv, bliv

Li - da, Li - da selv!

pia. *Zumsteeg.*

Til Lida.

Dit Billed, o Lida!
 Sees stedse for mit Blik,
 Dog, at! det Laarer dunklet
 At det er en Dig selv.
 Jeg seer det, naar mig Aft'nen
 Indhyller, og i Maanens Glans
 Seer jeg og klager, at det er en Dig selv.
 Ved hine Dalens Blomster,
 Jeg for Dig sanke vil;
 Ved hine Myrtekrands,
 Jeg for Dig flette vil,
 Besvær jeg Dig, o! Billed'!
 Op! og forvandle Dig!
 Forvandle Dig, o! Billed'!
 Og bliv, bliv Lida, Lida selv.

Nødebussene.

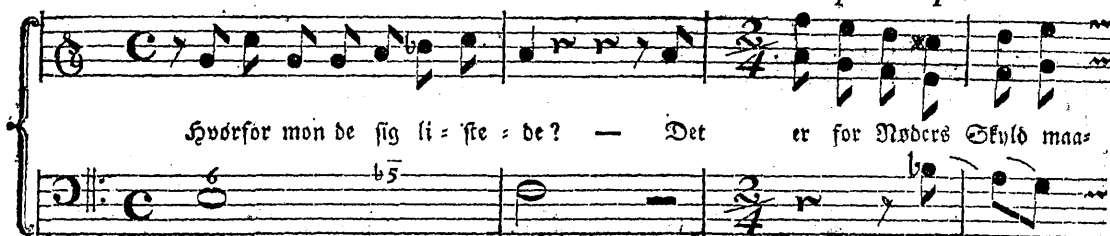
Allegretto.

Held jer! held jer! høye Nø-de = que = ste! hvor

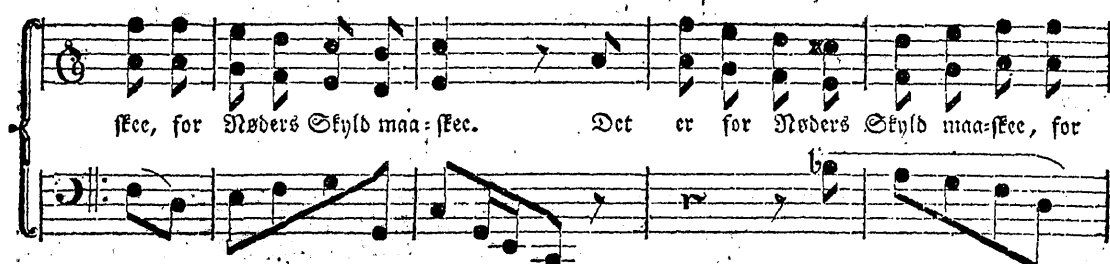
al - ter; dog de Un - ge - jer! i e - ders Skygger seer jeg

Hyrden tidt sig, li = ste med sin Hyrdin: de hen, naar Solen brændend' er.

*Recitativo.**Tempo di prima.*

Hvorfor mon de sig li = ste = de? — Det er for Nøders Skyld maa =

skee, for Nøders Skyld maa = skee. Det er for Nøders Skyld maa = skee, for

Nøders Skyld maa = skee.
for. André.

Nødbuffene.

Held jer! I høje Nødeviste!
 Hvor elsker dog de Unge jer!
 I eders Skygger seer jeg Hyrden tidt sig liste
 Med sin Hyrdinde hen, naar Solen brændend' er:
 Hvorfor mon de sig listede? —
 Det er for Skyggens Skyld maa skee.

Held jer! frugtbare Nødeviste!
 Endog naar Sol' en brænder meer,
 I Høst jeg ofte seer, til jer sig Hyrden liste
 Med sin Hyrdinde hen: for Skyggen en det er.
 Hvorfor mon de sig listede? —
 Det er for Nøders Skyld maa skee.

Klage ved en Elfers Død.

Duetto.

Andante.

pia. for.

Første Stemme.

tr

Med ham er død min

pia.

Anden Stemme.

Gra = de, med ham, den Elste, død! Ved Gra = ve = ne at

Første Stemme.

gra = de, den Døst er ee = ne fød. In = gen Lindring for mit

for. *pia.*

Hier = te, in = gen Lind = ring for mit Hier = te, kuns Gra = ring for min

Anden Stemme.

Qual! Jo Taa = rer lind = rer Smer = te, jo Taa = rer lind = rer

Begge.

Smerte og een-gang læ-ge skal. In-gen Lind-ring for mit Jo, Taa-er lind-er

pia. for.

Hier-te, in-gen Lind-ring for mit Hier-te, kuns Næ-ring for min Smerte, jo, Taa-er lind-er Smerte, og een-gang læ-ge

pia.

Qva = = = !! I! Jo, Taa-er lind-er Smerte. In-gen Jo,

Anden Stemme.

Begge.

Lind-ring for mit Hier-te, kuns Næ-ring for min Qual; kuns Taa-er lind-er Smerte og een-gang læ-ge skal; og

pia. for.

Næ-ring for min Qual. een-gang læ-ge skal.

for.

Andre.

Klage ved en Elfers Død.

Duett.

- Første Stemme. Med ham er død min Glæde,
 Med ham, den Elfte! død!
 Anden Stemme. Ved Gravens at græde,
 Den Trøst er eene sød.
 Første Stemme. Ingen Lindring for mit Hierte,
 Kunns Næring for min Qual!
 Anden Stemme. Jo, Taarer lindrer Smerte,
 Og eengang læge skal.
 Første Stemme. For dybt mit Saar at lindre!
 Mit Tab hans Hierte er.
 Anden Stemme. Dog føler Du en mindre,
 At Trøsten er Dig fier.
 Første Stemme. Ingen Trøst! jeg den kun søger
 Blant Grave, uden Haab!
 Anden Stemme. Kun Mindet Du forsøger
 Ved Klagen af Dit Raab.

Landlyst.

Moderato.

Herlig u = di Da = len her fly = der Na = ens

Strømt = me; Hvor kan man sig glæ = de meer, stør = re Vel = lyst

drøm = me? Nat = ter = ga = ser = ne, som gyn = ge på den spæ = de

Green og syn = ge, lof = fe Glæden frem.

Christmann.

Landlyst.

Herlig udi Dalen her
 Flyder Naens Strømme;
 Hvor kan man sig glæde meer,
 Større Vellyst drømme?
 Nattergalene, som gynge
 Paa den spæde Green og synge,
 Lokke Blæden frem.

O! lykkelig er den Mand,
 Der la'er Staden larne!
 Og her Hjertet lette kan
 Udi Flora's Arme;
 Her ved Kilden udi Engen
 Lægge sig paa Blomstersengen,
 Føle Livets Bærd.

Jeg paa dette nydte Sted
 Føler himmelsk Glæde;
 Kom! min Ven, og deel den med,
 Kom! tag hos mig Sæde!
 Nyd de faa udvalgte Dage,
 Du i Livet har tilbage,
 Skue Naturen, føel! —

Kronhelm til Sophie.

Adagio.

pia. *for.*

Slumre sødt, Du Gud: ind: vt: ed'! vel Dig i Din

pia. *for.*

Grav! Eng = lev3

pia. *for.* *pia.*

Favn Dig his = set bi = ed', Fryd for Taa = ver gav.

Waltzer.

Kronhelm til Sophie.

Slumre sødt, Du Gud-indvied
 Vel Dig i Din Grav!
 Englers Favn Dig hissed bied'
 Fryd for Laarer gav.

Fromme Pige! Dig ey saarer
 Lidelser nu meer;
 Dig belønner Siegvarts Laarer,
 Sød Din Hvile er.

For Din Yndling Døden lide,
 Var Dig ey saa grumt,
 Som et Kammers Liv henstide,
 Uden Siegvart tomt.

Men — Du veed det alt? — Befriet
 Er han og, som Du;
 En paa Jorden meer, indviet
 Iblant Engler nu.

Som et Offer for sin Brøde,
 Han, som Du, forsvandt;
 Hvor hans Mariane døde,
 Grav og Koe han fandt.

Anders Venfæb maaskee hisset
 Meer deestagend er;
 Dig og Mariane kysset
 Maaskee Siegvart der.

Den glade Landboer.

Moderato.

Ey er jeg Konge, men tilfreds er jeg saa vel som

han; har og min lille Plads et-steds, kun han en større Plan. Og

dog er mig min lille Hiord saa god, som hans, der er saa stor; og

dog er mig min lille Hiord saa god, som hans, der er saa stor.

Den glade Landboer.

Er jeg Konge, men tilfreds
 Er jeg saa vel, som han;
 Har og min lille Plads esteds,
 Kun han en større Plan.

Dg dog er mig min lille Hiord
 Saa god, som hans, der er saa stor.

Langt meer end jeg, har han i Guld,
 Jeg under ham det alt;

Har jeg ikkun min Lade fuld,
 Det er mit Guld og Alt.

I Grunden kom vi lige vidt:
 Han bruger meget, jeg kun lidt.

Dog har jeg det, han aldrig faaer:

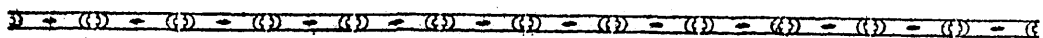
Med nye Henrykkelse

Min lille Plads, saa vidt den gaaer,

Hver Dag at oversee;

Dg daglig, det ey Kongen veed,

Jeg Solen seer, gaae op og ned.

Harmonie.

Chor.

Maëstoso.

Harmo = nie, sø = le vi, stem = mer muntre Ven = ners
 pia. for. pia. for. pia.

En Stemme.

Dryft. Al = tid klar, Himlen var for de gla = de; alt var lyst. Selv for
 for. pia. for. pia.

tun = ge Nig = ter Løn vi os fæ = be, tree = fold fien; fien = der

Alle.

ey den Løn en = hver, vi Mis = un = del = sen be = leer. Har = mo =
 pia.

nie, sø-le vi, stem = mer mun-tre Ven-ners Bryst. Altid klar, Himlen

for. pia. for. pia. for. pia.

En Stemme.

var for de. gla = de; alt var lyst. Vi i Døb af

for. for. pia.

So = ners Strømme ta = be Li = vets Dit = ter = hed; og hen-

rykt den Lyf = te drøm = me, som maa = see vi al = drig

riød. Har = mo = nie, sø = le vi, stem = mer mun-tre

Alle. fra Tegnet.

Ven-ners Bryst. Har = mo:

Harmonie.

Chor. Harmonie, føle vi,
Stemmer muntre Venners Bryst.
Altid klar, Himlen var
For de glade; alt var lyst.

En Stemme. Selv for tunge Pligter Løn
Vi os skabe treefold Skøn;
Kiender en den Løn enhver,
Vi Misundelsen bekker.

Alle. Harmonie o. s. v.

En Stemme. Vi i Dnb af Toners Strømme
Tabe Livets Bitterhed,
Dg henrykt den Lykke drømme,
Som maaskee vi aldrig nød,
Harmonie, føle vi,
Stemmer muntre Venners Bryst;

Alle. Harmonie o. s. v.

En Piges Sang, en skøn Sommer Aften.

Larghetto.

Vel = kom = men, Af = ten = stier = ne der! vel

kom = men, skinn lidt nær = mer' her i = gien = nem stil = le

fr

dolce.

Blade!

pia.

The musical score consists of three systems of staves. The first system has a vocal line and a piano accompaniment line. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The third system shows the end of the piano accompaniment. The lyrics are written below the vocal line.

Paa Græs-bank her jeg seer paa dig, her smi-ler Du saa
 mild til mig i = gien = nem Dru = ens Bla = de.

pia. cresc. for. m. for.

tr

Eisenstein.

En Piges Sang, en skøn Sommer Aften.

Velkommen, Aftenstjerne der!
 Velkommen, skinn lidt nærmere' her
 Igiennem stille Blade!

Paa Græsbank her jeg seer paa dig,
 Her smiler Du saa mild til mig
 Igiennem Druens Blade!

Hist dæer den sidste, sidste Smil
 Af Aftenrøden, den end vil
 Den gode Pige glæde.

I Vesten. Purpur't spiller hen
 Og taber sig; nu Aftenen
 Forfrisker Luftens Heede.

Wil ile i det Kølige,
 Min kære Yndling vil jeg see,
 Wil han saa kjerlig sige:
 „Har Du i Dag og handlet vel?
 „See paa mig, Elskte! har Du vel?
 „Dit Øye skal det sige!“

Da seer jeg i hans Øye skøn
 Den første, visse Dydens Løn;
 Glad hører jeg ham sige:
 „Har Du i Dag lidt tænkt paa mig?
 „Mit Hjerter vaager kun for Dig;
 „Dit Øye skal det sige!“

Da i mit Øye læser han
 Sin Elskovs Lykke reen og sand,
 At troe jeg er og bliver.
 Med Haand i Haand en evig Eed
 Vi sværge da vor Kierlighed;
 Os Dydens Haab opliver.

Afsked til Theone.

Lento.

pia.

Du The = o = ne Skiebnen vin = ker, snart er Afskeds Ti = men

vis; kom jeg Dig i Ar = me syn = ker, tag' det sid = ste tun = ge

pianiss. *cresc.*

Kys. Af! for = soun = dne Glæ = ders Som = mer! Du be = gre = der dem og

dim. *pianiss.* *for.*

mig! men end = og i dy = best' Kom = mer Dy = re = ba = re! fatte

pia.

Dig.

Mosetti.

Afskeed til Theone.

Nu Theone, Skiebneen vinker,
Snart er Afskeeds Timen vis,
Kom, jeg Dig i Arme synker;
Tag det sidste tunge Kys.
At! forsvundne Glæders Sommer!
Du begræder dem og mig;
Men endog i dybest Kummer
Dyrebare! fatte Dig.

Naar Du eenlig, træt af Møje
Minder Din frarevne Ven,
Og Dit blaae forgrædte Øje
Over Jorden synker hen;
Naar en af de lumre Dage,
Dunkle Barsler om min Død
Dig i huule Tordenstøve,
Og i Sephirs Risten lod;

Da hos mig Du er tilstede,
Som en Mand i Maanens Skimt,
Engst'lig vil Du staae og græde;
Dog Theone! Haabets Glimt
Styrke Dig: om mig at leve,
Skytte mig til Lands og Vands —
Søev, o! som en Engel søve
Du om mig i Lysets Glands!

Og i sidste Øjeblikke,
Naar en tordensvanger Gnist
Gienneborer mig, Du trykke
Døende mig til Dit Bryst!
Kys, naar jeg min Arm udstrækket',
Da min flygtend' Sjel i Dig;
Og en fremmed Jord da dækket'
Længe nok min Sorg og mig.

Lev da vel! — Dit Øje fælder
Taarer? Himmels! og for mig!
O! Theone! hvet det vædler,
I min Sjel nedsynker sig.
Lev da vel! jeg fra Dig irrer,
Hører Du en Trommens Slag?
Mine Sandser sig forvirrer,
O! forglem en denne Dag!

Den Lykkelige.

Moderato.

Ey let = sin = dig, men dog

glad tog jeg gier = ne Sø = de

hvor for = tro = lig Ven = ner sad

t en min = ter Rie = de. Thi hvad

hjalp det vel, a = t man var Træl, o = g kun med

tr
Suk og Sorgen hver Dag, Nat, Af = ten,

Morgen græd sig i = hiel? *for.*

tr

pin. *pp.*

Den Lykkelige.

En letfindig, men dog glad
 Tog jeg gjerne Sæde
 Hvor fortroltig Venner sad
 I en munter Kiede.
 Thi hvad hialp det vel,
 At man var Træl,
 Og kun med Suk og Sorgen
 Hver Dag, Nat, Aften, Morgen
 Græd sig ihjel?

Nej! mit Valgsprog stedse skal
 Denne Tante være:
 „ Lev, nyd Glæder: dog med Valg!“
 Suk mig ey fortære;
 Verden er ey mørk,
 Tom som en Ørk;
 Hvor man skal evig klage
 Og aldrig Glæden smage,
 Net som en Tyk.

Doer jeg end for Tiden hen,
 Skal ey Verden raabe:
 Uden Glæder, uden Ven,
 Leved' denne Taabe!
 Nej! han gjerne sad
 Hvor man var glad;
 Og vil I kloge være;
 Som han I maae da lære
 At være glad!

Afsked med Sommeren.

Andante.

Nye = lig u = di Sko = ven Klang Hjr = dens

glæ = de = ri = ge Sang, men nu Ti = mer = ne hen = gli = de,

ey som før, saa mun = tre, bli = de; Ti = den bli'er saa lang, saa

lang! pp.

for.

Schmittbaur.

Afsked med Sommeren.

Nyttig udi Skoven klang
 Hirdens glæderige Sang,
 Men nu Timerne henglide,
 En som før, saa muntre, blide;
 Aft'nen bli'er saa lang, saa lang!

Barste Vinter nærmer sig,
 Røver alt, Tyrannen liig,
 Bøgens stolte grønne Krone
 Og hiin Græsbank, Hirdens Trone,
 Falme vil og tabe sig.

Selv det Vand, der spenklart laae,
 Hvor mig selv jeg ofte saae,
 Skal, som Engen, hvid beklædes,
 Og Naturens Lab begrædes;
 Vi det alt forlade maae!

Snart hos mig min Elfers Sang
 Klinge skal, som før den klang;
 I vor varme Vinter Stue,
 Vi for Aftenen en grue,
 Den bli'er en saa lang, saa lang.

Evander og Alcimna.

Alcimna.

Andante.

Elst, vær-di = ge! hvad er jeg, hvad u = den Dig? hvad

sempre piano.

Blomstret u = den So = len og Dug = gen er; det sør = ger da og

fal = mer; For = aa = ret med, og Muntre = hed og Glæ = de fra

Evanter.

Hjort = den slyer. For mig, for mig er El = kov u:

tr

pin. forte.

di Din Arm hvad Morgen = dag og So = len for Blom = stret

er; de hver en Duff for = gyl = der, For = aa = ret leer, og Munter = hed og

Allegretto.

Begge.

Glæ = de blandt Hjort = den boer. Jeg vil Dig e = vig el = ske, jeg

tr

p.

vil Dig e = vig el = ske, ved En = ge = ne jeg svæ = rer, ved Skovens Hel = lig =

p. f.

hed. Hør Nymphes, hør de. Ee = der, hør Nymphes, hør de

for.

Et = der! Jeg vil Dig e = vig el = ske; jeg vil Dig e = vig el = ske! ved

En = ge = ne jeg svæ = rer, ved Skovens Hel = lig = hed!

André.

Esvander og Alcimna.

<p>Alcimna. Elskværdige! hvad er jeg, Alcimna. Hvad uden Dig? Hvad Blomstret uden Solen Og Duggen er. Det sørger da og falmer, Foraaret med; Og Munterhed og Glæde Fra Hiorden fly'r.</p>	<p>Som naar den øde Winter Med Frost og Sne Den lille Vie bedrøvet I Kuben drev, Og den den heele Winter Da jamrer sig: Saa sørger jeg hver Time Du fra mig er.</p>
---	--

<p>Esvander. For mig, for mig er Elskov Esvander. Udi Din Arm, Hvad Morgendag og Solen For Blomstret er. De hver en Duff forgylder, Foraaret leer; Og Munterhed og Glæde Blandt Hiorden boer.</p>	<p>Som naar Soelstraalen skyder Paa Kuben ned, Og de opvakte Bier Da lokker ud; Og de Foraarets Glæde Da henrykt seer; Saa henrykt gjør mig stedse Din Yndighed.</p>
---	---

Begge.   Jeg vil Dig evig elske,
 Ved Engene jeg svarer
 Ved Skovens Hellighed!
 Hør Nympfer! hør de Eder!
 Ved Engene jeg svarer
 Ved Skovens Hellighed!

Bed min Faders Grav.

Largo.

Fred om den = ne Grav = steen hvi = le her! Stil = le

Fred fra Him = len! Af! de ha = ve her en god Mand

ladt be = gra = ve, og mig — mig var han meer! den = ne

Mands Vel = sig = nel = ser til mig, som en Strøm fra be = dre Verd'ner,

væl = de; og jeg kan ham ey gien = gel = de det, han gior = de

mig. Han sov hen; her lag = de de ham hen! Gød og

stil = le Trøst fra Him = len gi = vet, Var = sel om det E = vi = ge og

Li = vet aan = der om hans Been; ind = til han, naar Løn = nens

Af = ten er, Him = lens Røst frem = tal = der. Af! de ha = ve

her en god Mand ladt be = gra = ve; og mig

— mig var han meer!

Zumsteeg.

Bed min Faders Grav.

Fred om denne Gravsteen hvile her!
 Stille Fred fra Himlen! af! de have
 Her en god Mand ladt begrave,
 Og mig — mig var han meer!

Denne Mands Velsignelser til mig
 Som en Strøm fra bedre Verd'ner vælde ;
 Og jeg kan ham ey giengielde
 Det, han gjorde mig.
 Han søb hen ; her lagde de ham hen !
 Sød og stille Trøst fra Himlen givet ,
 Varsel om det Ewige og Livet
 Mander om hans Been.
 Indtil ham, naar Lønnens Aften er,
 Himlens Røst fremkalder. Ak ! de have
 Her en god Mand ladt begrave ,
 Og mig — mig var han meer !

Den sande Rigdom.

Moderato.

for.

Hvi ja s ger Den = ne = stet dog vidt

fra Hav til Hav om Den = ge, som

pp.

han, al For = dens Guld for ldt, til Verd' = ner kun = de træn = ge; og,

for.

8 8 8

har han plyn-dret Land og Hav, saa dser han u = den Gavn der = af, saa

pp. *crescendo.* *for.* 8

The musical score is written for piano and voice. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line and a piano accompaniment line. The first system is marked 'Moderato.' and 'for.'. The second system ends with 'pp.'. The third system has 'for.' and '8 8 8' below it. The fourth system has 'pp.', 'crescendo.', and 'for. 8' below it. The lyrics are in Danish and describe the value of a good man's blessing over worldly wealth.

døer han u - den Gavn der = af. *piz.*

cresc. *for.*

tr *tr* *ff. 8*

Mosetti.

Den sande Rigdom.

Hvi jager Mennesket dog vidt
 Fra Hav til Hav om Penge,
 Som han (al Jordens Guld for lidt)
 Til Verd'ner kunde trænge;
 Og, har han plyndret Land og Hav,
 Saa døer han uden Gavn deraf.

En denne Rigdom være kan
 Den, sig en Viis erhverver;
 En Skat for Hjertet samler han,
 Som Tiden en forderver.

Dyd er hans Rigdom; den, han veed,
 Kun følger ham i Evighed.

Ønske om Regn.

Andante.

Fal = der ned , sølv = kla = re Draaber ! fal = der ned ,

rinf. rinf. f. p. f. p.

fal = der ned ! el = lers vis = ner mi = ne Ro ser , som min

sfz. pia. cresc. sfz. pia.

Lil = la skien = ked' mig , som min Lil = la skien = ked' mig.

f. dim.

André.

Ønske om Regn.

Falder ned , sølvklare Draaber !
Falder ned !

Ellers visner mine Roser
Som min Lilla skienked' mig.

„Dit forvare mig dem troelig !“
Bød hun mig :

„Lustind' Kys jeg for Din Nøse
„G'et Dig , naar jeg kom igien.“

O ! hvad Raad ? her er en Skygge,
Ingen Bøl !

Snart de visne ; som min Elskov
Heed' og brændend' Dageit er.

Falder ned , sølvklare Draaber !

O ! jeg maae
Lilla kysse ! falder , falder !
Hver en Draabe er et Kys.

Livet.

Larghetto.

I = gien = nem dunk = le Spor af Bey = e , til

Maal = let, vi attraaer, at ey = e, til Maalet, vi at = traae, at

ey = e, vi ii = le og øn = ske det næ = r; vi

ii = le og øn = ske det næ = r, og øn = ske det nær.

Al! de gla = de Ung = doms Da = ge let med Haab om

a = lt be = dra = ge, med Haab be = dra = ge! og

fom man sil = de Lyf = fen nær, man fø = ler den ey

me = = er; og kom man sil = de Lyf = fen nær, man

fø = ler de = n ey meer, man fø = ler den ey meer.

Galuppi.

Livet.

I giennem dunkle Spor af Veje,
 Til Maalet, vi attraaer, at eye,
 Vi iile og ønske det nær;
 Ak! de glade Ungdoms Dage
 Let med Haab om alt bedrage!
 Og kom man silde Lykken nær,
 Man føler den ey meer.

Fra Ønskets Maal kun Øjeblikke
 Til Graven os Skiebner beskikke;
 Vi iile og ønske den nær.
 Ak! enddog de lyse Dage
 Nær ved Graven let bedrage;
 Og Haab og Ønske, Alt er endt
 Før man har Glæden kiendt!

Iphigenies Afskeds Sang.

Adagio.

Far = vel! i Sielens sm-me Min-de, ved=li=ge=

hold saa tier en Lyf. Ak! lad saa reen en El=skov fin = de et va = rigt

Giemme i Dit Bryst; et va = rigt Gjem = me i Dit

Bry = st! Far = vel! Bryst! Forglem ey,

Din for = lad = te Pi = ge, som alt for haard en Skiebne traf, var eengang

blandt de Lyk = te = li = ge, var eengang blandt de Lyk = te = li = ge, og nu kun

an = ske = de sin Grav, kun an = ske = de, og nu kun an =

ske = de sin Grav! Grav! Far = vel! Far = vel!

Gluck.

Sphigenies Afskeds Sang.

Farvel! i Sielens sømme Minde
 Bedligehold saa tier en Lyst,
 Ak! lad saa reen en Elskov finde
 Et varigt Siemne i Dit Bryst.
 Forglem ey, Din forladte Pige,
 Som alt for haard en Skiebne traf,
 Var kengang blandt de Lykkelige,
 Og nu kun søskede sin Grav.
 Farvel, Farvel! —

Benstab.

Chor.

Andante.

Hvad er Li = vets be = ste Raar, naar en - Ben ey
pin.

Lyk = ken de = ler, og en Pi = ges Smil be = ste = ler Hø = den
for

En Stemme.

af den Fryd, bi naer. Der, hø = der Klippen høl = der, Men = nest Ril = den
pin.

val = der; frugtbar hen i Vøl = ke tril = ler den: men i Klip = pens

Chor.

mær = ke Bund skulde, sig selv den nyt = ter kun. Hvad er

pio.

Et = vets be = ste Kaar, naar en Ven ey Lyf = ken dee = ler,

og en Vi = ges Smil be = ste = ler Høj = den af den Fryd, vi

To Stemmer.

naær. Ettersom med min sø = ge Arm hver en Støt = te,

mig blev gi = vet, jeg om = fav = ne vil i Li = vet, hver, der

Een Stemme.

el = ster huld og varm! Svinder Glædens Da = ge, har jeg dog til

ha = ge den, mit Fald mig ey be = brei = de vil; den hvis Varm min

stille Klage, lindret, kan be = troe sig til! Hvad er

Monsigny.

Benfæb.

Chor. Hvad er Livets beste Kaar,
Naar en Ven ey Lykken deeler,
Og en Piges Smil besteler
Hønden af den Fryd, vi naer?

En Stemme. Der, hvor Klippen hælder,
Skønnest Kilden vælder;
Frugtbar hen i Bakke triller den:
Men i Klippens mørke Bund
Stiult, sig selv den nytter kun!

Chor. Hvad er Livets beste Kaar o. s. v.

To Stemmer. Skionsom, med min svage Arm
Hver en Støtte, mig blev givet,
Jeg omfavne vil i Livet,
Hver, der elsker huld og varm!

En Stemme. Svinder Glædens Dage.
Har jeg dog tilbage
Den, mit Fald mig ey bebreide vil;
Den, hvis Varm min stille Klage,
Lindret, kan betro sig til!

Chor. Hvad er Livets beste Kaar, o. s. v.

Den Fornøede.

Allegretto.

Med mig til = freds, for = nøy = et vær, glem hvad om Hjertet

laae! *for.*

Den er end = nu ey fød, som hver Be = gie = ring op = fylde

laae. *piu.*

Vind Tid, den snart er tabt; vind Tid, den snart er tabt; Vi

i den Hensigt ey var skabt, at Sorg og Qual os mar = tre skal; lee der = for kun med

mit! *piu.*

Den Fornøiede.

Med mig tilfreds, fornøiet, vær,
Glem hvad om Hjertet laae;

Den er endnu ey født, som hver
Begiering opfyldt saae.

Bind Tid, den snart er tabt;
Vi i den Hensigt ey var skabt,

At Sorg og Qual

Os martre skal:

See derfor kun med mig!

Hvo vilde stedse plage sig

Med Griller uden Tal,

Med Skiebuen evig føre Krig,

Sig tænke dum og gal?

Boer Kiækhed i Dit Bryst,

Da modtag alt med lige Lyst;

Og aldrig glem;

Men stedse glem,

Alt det, der nager Dig.

End skinner Solen lige klar
Som før blandt Adams Trær.

End Piger er som Eva var

End Ranken Druer bær;

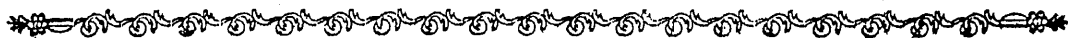
Drif Dig derfor kun varm;

Hvil ud i elskte Piges Arm,

Og ynk den Nar

Der toffet var

Og aldrig Verden nød.

Bækken.

Adagio.

Violino.

Cembalo.

Lil = le Bæk! Du som lif = lig

fly = der her blandt Eto = vens Blom = ster

hen ; i Din Fart An = steds-see = ne

by = der at Du stand = se maae =

gien ! Skjont i Dig in = gen Guld = sand

fly-ber, er Du mig af me = gen Værd ;

Skönt Din Bund in-gen Per-ser y = der, et

pin.

Du mig ey min-dre tier!

Røbler.

Bækken.

Lille Bæk! Du som liflig flyder
 Her blandt Skovens Blomster hen;
 I Din Fart Anstødssteene byder
 At Du standse maae igjen.

Skönt i Dig, ingen Guldsand flyder,
 Er Du mig af megen Værd;
 Skönt Din Bund ingen Perler yder,
 Er Du mig ey mindre tier.

Snart var Du mild og ievn og roelig
 Stille hen Din Bane flød;

Snart var Du oprørt og uroelig
 Vred hver Dømming Du nedbrød.

Snart Du ned udt Svælget falder
 Svinder hen i bundløst Hav:

Mig hvor lig! Du tidt paa min Alder
 Mig et frugtbart Billed' gav!

Den bedste Pige.

Andante.

tr
pianiss.
for.

Ung og man-dig, rank at see; smuk, men
mezza voc.

ey den skønne = ste:

smuk, men ey den skønne = ste. = Den = ne Pi = ge helst jeg seer:
for. pia. for. pia.

tr
pianiss.
Hi-la! Du mit Wøn = ster er!

for. pianiss. for. pianiss. dal Segno.

Schmittbaur.

Den bedste Pige.

Ung og mandig, rank at seer,
Smuk; men ey den skønneste;
Denne Pige helst jeg seer;
Ala! Du mit Mønster er.

Bittig, uden selv hun veed,
Hvorfor det var Bittighed;
Denne Pige helst jeg seer,
Lila! Du min Lærer er.

Kunde Læber, i hvis Smil
Loffen stedse fandt en Løvl;
Denne Pige Kys er værd,
Lila! sig, hvor tidt Du leet!

Minen ædel, Gangen let,
Brune Løkker, Pynten net;
Denne Skabning er for mig;
Lila! den jo ligner Dig.

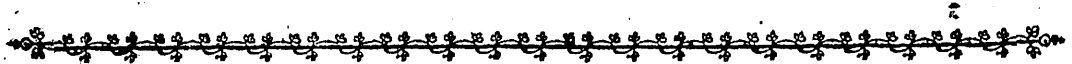
Kort: den bedste Pige var,
Den, der Lilas Hierte har;
Dette Hierte lærte mig,
At ey Guld gjør lykkelig.

Lila! sig, hvor nœisom glad
Bed Din Barm jeg ofte sad;
Saae kun Dig, og ey min Nød,
Siig: var Laaren selv ey sed?

Oste modløs var min Aand,
Mat fra Harpen sank min Haand;
Du mig vækked', naar Din Sang
Om Natur og Elskov klang.

Oste sværmede min Sang,
Du min Haand fra Harpen tvang;
I Dit Øye, skøn og blaae
Jeg min Straf, min Wiisdom, saae.

Lila! Du for mig er skabt,
Uden Dig var alting tabt;
Du kun mig gjør lykkelig:
Som jeg er, Du elsker mig!

Lil den unge Skønne.

Allegretto.

Yn = dig = ste Skøn = ne! der end u!

Skyl = dig er med di = ne Li = ge t

Sinds For = nœy = el = ser; Deel kun mun = tre Da = ge t

Ung = doms sorgfrie Lyst!   Suf = te og Sla = ge kom

tids nok i Dit Dyrst.   *for.*

tr   *dimu.*   *pia.*   *pianiss.*

Til den unge Skionne.

Indigste Pige!
 Der end uskyldig er
 Med Dine Lige
 I Sinds Fornøjelser;
 Deel kun muntre Dage
 I Ungdoms sorgsrie Lyst!
 Sukke og Klage
 Kom tids nok i Dit Bryst.

Indigste Pige!
 Fjæ hver, som vilde Dig
 Forskeriff sige;
 At Du er takkelig!
 Hærd Dit bløde Hierte
 Mod disse Hysterie;
 Snart Elskov lærte,
 At Du en meer var frie.

Snart Du erfarer
 Med Ghsen i Dit Blod,
 Hvor mange Snaver
 Man lægger for Din Fod.
 Kiæk Du dem nedtræde!
 Vær trng paa Dydens Bey!
 Skiertz, sng med Glæde —
 Forskierts kun Dyden ey!

Dorval og Amalie.

Adagio.

Ordnal.

Saa Skiebnen da be-

pia.

lut = te = de for e = vig her os gru = som, gru = som at ad-

skille! Hvi den mig ey blandt Døel = ger = ne i Di = ne

Ar = me Død og Grav be = stem = me vil = de? ned = sænkt saa dybt man

fan = tes fan og skult i Ha = veds dy = be Vand.

Seg ey, jeg ey op = le = ve = de den Vit = rer:

hed, op = se = ve = de den Vit = ter = hed, at

see vor Kier = lig = hed, at see vor Kier = lig = hed,

forvandlet

Hil saa tung en Smerte. Al! Hil saa tung en Smerte! Al!

for. pia. for. pia.

ma = li = e! A = ma = li = e! Du Halvdeel af mit

Hjer-te! var i det mindste Du kun frie, jeg gjerne bar mit

† Sla = ve = rie; var i det mindste. Du kun frie, jeg gier = ne

bar mit Sla = ve = rie, jeg gier = ne bar mit Sla = ve = rie.

Amalie.

Hos Dig min Ven er jeg endog i Sla = ve = rie be = stan = dig

piu.

frie, be = stan = dig frie. Men u = den Dig, om man mig end gav

frie, jeg var i Sla = ve = rie, jeg var i Sla = ve =

rie, kun Dø = den kan mig fra Dig ri = ve; kun

den os skil = ler ad. Mit sid = ste Suf Dit Navn skal bli = ve; kun

Begge.

Din! saa dser jeg glad. Kun Dø = den kan mig fra Dig

ri = ve, kun den os skil = ler ad: mit sid = ste Suf Dit Navn skal

bli = ve; kun Din, saa dser jeg glad: kun Din, saa dser jeg

glad!

Stegmann.

Dorval og Amalie.

Dorval. Saa Skiebnen da besluttede
 For evig her os grusom at adskille:
 Hvi den mig, ey blandt Bølgerne
 I Dine Arme Død og Grav bestemme vilde?
 Nedsænkt, saa dybt man sænkes kan
 Og skjult i Havets dybe Vand,
 Jeg ey oplevede den Bitterhed
 At see vor Kierlighed

Forvandlet til saa tung en Smerte.
 Amalie! Du Halvdeel af mit. Hierte!
 Var i det mindste Du kun frie,
 Jeg gierne bar mit Slaverie.

Amalie. Hos Dig, min Ven, er jeg, endog i Slaverie,
 Bestandig frie.

Men uden Dig, om man mig end gav frie,
 Jeg var i Slaverie.

Kun Døden kan mig fra Dig rive,
 Kun den os skiller ad;

Mit sidste Suf Dit Navn skal blive,
 Kun Din! saa døer jeg glad.

Begge. Kun Døden kan mig fra Dig rive o. s. v.

Blomstret.

Andante.

Paa En = gen stod et Blomster
 smukt, skönt, u = be = kendt, af yn = dig Lugt; et al = ler = kie = rest?
 Blom = ster! en ung Hyr = din = de, skøn og from, i = giennem En = gen
 mun = ter kom; hun gif, hun gif, gif
 rundt om = fring og sang. Ak! ic.

André.

Blomstret.

Paa Engen stod et Blomster smukt,
 Skönt, ubekendt, af yndig Lugt,
 Et allerkierest Blomster!
 En ung Hyrdinde, skøn og from
 Igiennem Engen munter kom;
 Hun gif,
 Hun gif,
 Gif rundt omkring og sang.

„Ak! tænkte Blomstret; gid jeg var
 „Det smukkeste, Naturen bar,
 „For nogle Øjeblikke!
 „Til Hun, den Elskte! plukked' mig;
 „I Hendes Bryst jeg glæded' mig
 „Ak kun
 „Ak kun
 „Kun faa Minuter lang!“

Men af! den fiere Pige kom,
 Og efter det en saae sig om,
 Hun Blomsteret nedtraadde;
 Det segner, doer, men glæder sig:
 „ Af! doer jeg end, det skeer ved Dig!
 „ Ved Dig
 „ Ved Dig
 „ Ved Dine Fødder dog!

Unines Sværmerie.

*Andante
 poco
 Adagio.*

For = aars Glæ = der fo = = = = r mit

Hier = te sted = se nye, sted = se nye jeg

fø = le de; Kiul = te Glæder Ma = jen lær = te, Grotter

Adagio.

der hvor før laae Sne: A = = = E! maa = see

Tempo di prima.

The musical score consists of three systems of two staves each. The first system has the lyrics: "Flo = = = ra! een-gang bli-ver de". The second system has the lyrics: "Ne-ring for en u-kiendt Smerte!". The third system is purely instrumental. The notation includes treble and bass clefs, a key signature of one sharp (F#), and a 6/8 time signature. There are various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

C. G*****.

Annes Sværmerie.

Joraars Glæder for mit Hierte
 Stedse nye jeg følede;
 Skulte Glæder Majen lærte,
 Grotter der, hvor for laac Sneer.
 Af! maaskee
 Flora! eengang bliver de
 Næring for en ukjendt Smerte.

Arme nok i Verden fukked'
 Ungdoms Haab og bedste Aar
 Hen i Kummer, udelukked'
 Fra den Trøst, de aldrig faaer.
 Af! maaskee
 Flora! eengang jeg, som de,
 Dine Roser meer en plukked'.

Roser! snart dem Sommers Varme
 Knopper, fylbt, og rød, og rund;
 Selv da i min Elffers Arme
 Jeg dem trykker til min Mund.
 Af! maaskee
 Flora! eengang jeg, som de,
 Synker hen i Dine Arme!

